

Риёзус солихийн / Риёзус солихийн / 115-ҳадис

السَّادِسُ عَشْرَ: عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا تَرَكَتْ آيَةُ
الصَّدَقَةِ كُنَّا نُحَامِلُ عَلَى ظُهُورِنَا، فَجَاءَ رَجُلٌ فَتَصَدَّقَ بِشَيْءٍ كَثِيرٍ فَقَالُوا: مُرَاءٌ، وَجَاءَ رَجُلٌ فَتَصَدَّقَ
بِصَاعِ فَقَالُوا: إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنْ صَاعٍ هَذَا، فَتَرَكَتْ {الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَوَّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَحْدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ} [التوبه - 79] الآية. مُتَفَقُّ عَلَيْهِ. [خ 1415، م

.[1018]

و «نُحَامِلُ» بضمِّ التُّونِ، وبالحاءِ المُهمَلةِ: أَيْ: يَحْمِلُ أَحْدُنَا عَلَى ظَهِيرَهِ بِالْأُجْرَةِ، وَيَتَصَدَّقُ بِهَا.

Абу Масъуд Уқба ибн Амр Ансорий ал-Бадрий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

Абу Масъуд розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Садақа ояти* нозил бўлганида, биз ҳаммоллик қилар эдик. Бир киши келиб, кўп нарса садақа қилган эди, «у риёкордир», дейишди. Яна бирор келиб, бир соъ* нарса садақа қилган эди, «Аллоҳ мана бунинг бир соъ нарсасидан беҳожатдир», дейишди. Шунда: «Мўминлардан кўнгилли бўлиб садақа қилувчиларни ва ўз кучлари етганидан бошқани топа олмайдиганларни айблайдиганларни Аллоҳ масхара қилади ва уларга аламли азоб бордир» (Тавба сураси, 79-) ояти нозил бўлди».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

